

kongshaug

nummer 3 - 2011

b l a d e t

:tanker fra rektors kontor: Kongshaug fyller 50 år

Våren 2012 er det 50 år siden de første Kongshaugelevene gikk ut skoleporten. Det gir grunn til å feire. Lørdag 10. november 2012 innviterer vi alle tidligere elever, ansatte, foreldre, søsken og andre venner av Kongshaug til stor jubileumsfeiring. Programmet blir offentliggjort senere, men allerede nå ber vi alle om å sette av datoen. De som gikk avsluttet på Kongshaug i 1962, 1972, 1982, 1992 og 2002 må merke seg at 10. november blir årets jubileumsmarkering for alle jubileumskull. Det er ikke bare 50 år siden første elevkull forlot Kongshaug, men 10 år siden første kull ved Musikkgymnaset gikk ut. Det er mye å glede seg over og mye å være takknemlig for. Hjertelig velkommen til jubileumsfest!

Alle som har vært ansatt eller elev på Kongshaug, har et forhold til Låven. Etter mange år med stor uvisshet om Låvens framtid, har vi det siste året startet renoveringen av dette flotte

bygget fra 1860. Guttene som gikk ut våren 2010, startet med å rive eføye som omkranset bygget. Det var avgjørende for den videre prosessen. Nå er det ny satt på kledning, de gamle vinduene restaurert og de gamle dørene snart klare til å settes inn. Og Låven blir en perle av et bygg, midt på tunet. Slik har den stått i over 150 år!

Men vi trenger hjelp til å gjøre noe med taket! Vi har tettet taket slik at alle lekkasjer er stanset. Men vi må ta av den gamle skiferen, legge nytt sutak og legge den gamle skiferen på nytt. Det koster mer enn vi har penger til. Vi utfordrer derfor alle gamle elever og ansatte; hjelp oss med tak til Låven. Send din jubileumsgave og merk den "Låven" slik at vi får fullført restaureringen. Denne utfordringen går særlig til alle guttene som bodde på Låven og alle jentene som lengselsfullt gikk forbi. Nå trenger Låven litt omsorg som takk for alt den har betydd. Pengene kan settes på konto nr: 8220.02.90468

Utgitt av Kongshaug musikkgymnas, eid av Norsk Luthersk Misjonsamband

I redaksjonen for dette nummeret:

**Ingrid Kinne Solsvik
Charlotte Jensen
Sveinung Moi**

**Layout: Sveinung Moi
Trykk: Grafisk Forum AS**

**Forsidefoto: Kristoffer Lehre
Han som spiller gitar er Ole Ådland, tidligere elev på Kongshaug.**

**Kongshaug musikkgymnas, 5216 Lep søy
Telefon/fax: 56 30 54 50 - 56 30 64 24**

**orotvik@kongshaug.no
smoi@kongshaug.no
www.kongshaug.no**

**"abonnement" og gaver til kongshaug:
bankgiro: 8220.02.90468**

I jubileumsåret 2012 vil vi sende en søknad til Utdanningsdirektoratet innen 1. april om utvidelse av elevtallet fra 95 til 185 elever, to klasser på hvert trinn. Vi forventer svar innen 1. april 2013, og kan tidligst starte med en ekstra klasse høsten 2013. Grunnen til at vi søker om utvidelse, er den store søkningen vi har hatt gjennom alle år. Det er tre ganger så mange søkere som det vi kan ta inn. Det betyr at mange ikke får oppfylt ønske om å gå på Kongshaug selv om de er godt kvalifisert. Vi har ikke mange nok skoleplasser. Vi tror Kongshaug har noe verdifullt å gi som mange fler burde få del i. Derfor søker vi om utvidelse.

Nå er det jul. Vi avslutter med fem julekonserter for Osbygda, næringslivet, ansatte i Os kommune, Os ungdomsskole, Os Gymnas og Os Videregående skole. 1000 mennesker, de fleste unge, vil oppleve Kongshaug synge julens budskap inn i hjerte og sinn. Det er rørende å

oppleve den store takknemlighet vi møter fra alle som har vært med på disse konsertene tidligere. Og for våre elever er det en glimrende mulighet til å sette ut i praksis det de lærer på timene.

Jeg vil gjerne ønske alle en riktig god jul og håper at vi vil få møte mange av dere i forbindelse med jubileumsåret 2012. Glem ikke taket på Låven!

Oddvar
Rektor

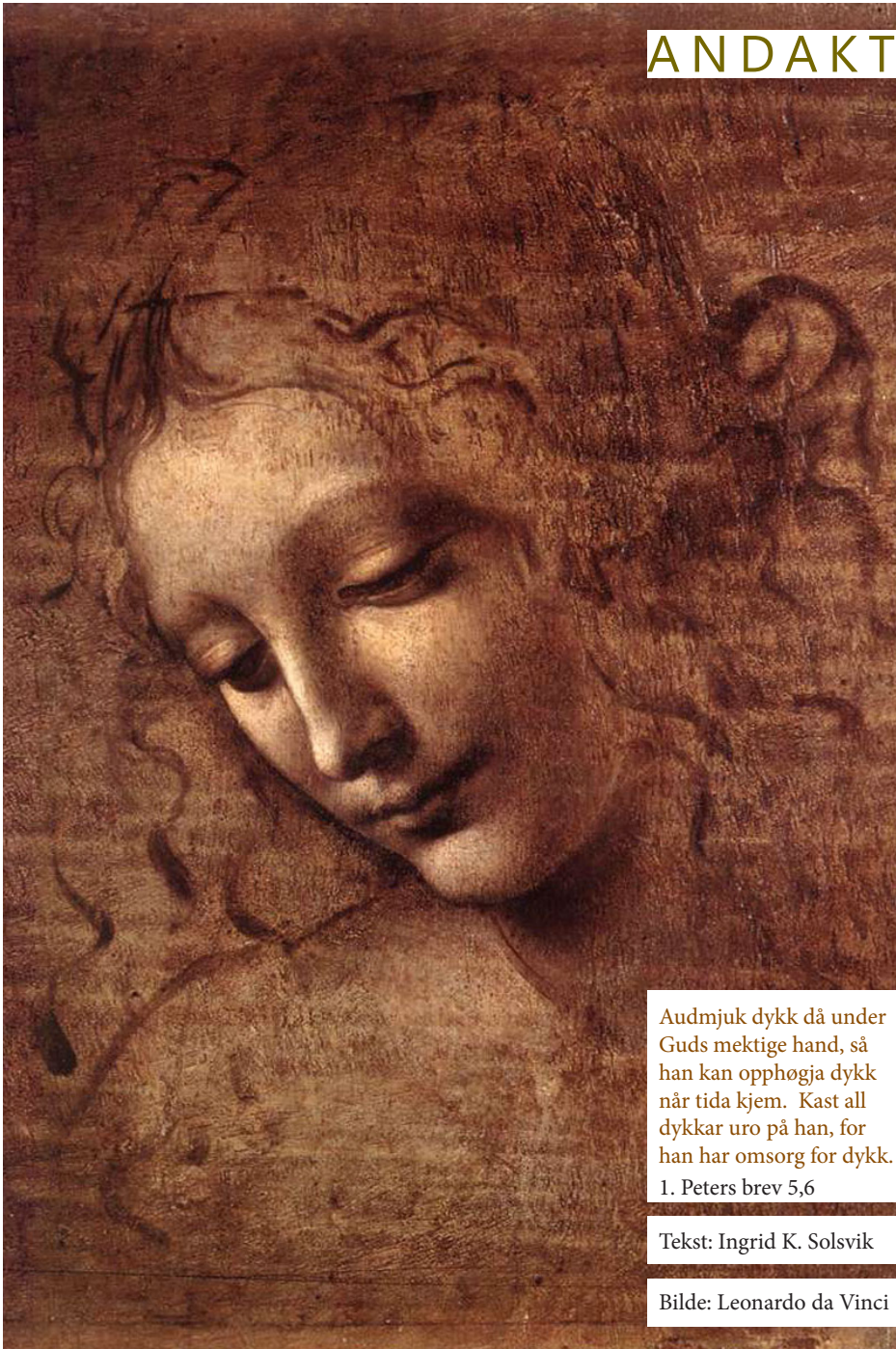

innhold:

side to: Rektor
side fire: Maria
side seks: Festival
side åtte: Jæren
side ti: Thomas
side tolv: Misjon
side fjorten: Nye fjes
side seksten: Julemusikk

ANDAKT

Audmjuk dykk då under
Guds mektige hand, så
han kan opphøgja dykk
når tida kjem. Kast all
dykkar uro på han, for
han har omsorg for dykk.
1. Peters brev 5,6

Tekst: Ingrid K. Solsvik

Bilde: Leonardo da Vinci

Maria, ei tilsynelatande vanleg kvinne frå Galilea, vart utpeikt av Gud for å bera fram den etterlengta Mesias. Kvifor Maria? Fordi ho var så pliktoppfyljande, arbeidsvillig og godhjarta? Ikkje veit eg, men engelen kom iallfall til henne med bod frå Gud. Maria reagerte på same måte som (mest sannsynleg) alle andre ville gjort om dei fekk besøk av ein engel; med redsle. Men engelen sa «Ver ikkje redd, Maria! For du har funne nåde hos Gud...». (Luk.1,30). Når det er snakk om Maria, mor til Jesus, er det alltid mykje godord både å seia og høyra. Og det med god grunn! Ho var utpeikt av Gud til å bera fram sjølvaste Mesias.

Me kunne sagt mykje fint om hennar liv og lagnad, men lat oss heller sjå på kva det eigentleg kosta for ho å overgjje seg heilt til dette «oppdraget». Maria kom frå Nasaret i Galilea. Nasaret er ein liten landsby. Alle me som er frå ein tettstad veit kor fort eit rykte spreier seg. Alle kjenner alle, og ein speler ein evig kamp for å ivareta fasaden. Slik var det også i Nasaret. Alle kjente til alle, kvar dei budde og kva dei gjorde på. Maria måtte altså leva med at det kom til å verta mykje folkesnakkk når dei fekk høyra om graviditeten hennar, og det for ho var gift. Det spørs om unnskyldninga hennar om at «den Heilage Ande kom over meg» hjalp så mykje akkurat då. Forholdet mellom ho og Josef var nok heller ikkje ein dans på roser i den perioden. For kva skulle Maria seia til Josef? Ville han tru henne?

I lys av alle disse personlege vanskaner, er svaret Maria gav engelen då han kom med nyheita om hennar rolle som mor til Jesus, Guds son, heilt fantastisk. Ho sa; «Eg er Herrens tenestekvinne. Lat det gå med meg som du har sagt». (Luk.1.38.). Maria hadde skjont at alle brikkene ville falla på plass om ho tok del i planen til Gud for livet hennar. Kva er vår fyrsteprioritering? Set me eigen lykke eller Guds vilje for våre liv hogast? Når me overgjev oss heilt til Han, vil me erfara kjærleiken til Gud på den måten Han vil det skal vera. Kva for store opplevingar har Gud plangalgt for deg?

Overgjeving er fyrste steg.

Men då Elisabet var i sjette månaden, vart engelen Gabriel send frå Gud til ein by i Galilea som heitte Nasaret, til ei jomfru som var lova bort til Josef, ein mann av Davidsætta. Namnet hennar var Maria. Engelen kom inn til henne og sa: «Ver helsa, du som har fått nåde! Herren er med deg!» Ved desse ordå vart ho forskrekka og undrast på kva denne helsinga skulle tyda. Men engelen sa til henne: «Ver ikkje redd, Maria! For du har funne nåde hos Gud. Høyr! Du skal bli med barn og få ein son, og du skal gje han namnet Jesus. Han skal vera stor og kallast Son til Den høgste. Herren Gud skal gje han kongsstolen til David, far hans. Han skal vera konge over Jakobs hus til evig tid, og det skal ikkje vera ende på kongedømet hans.» Maria sa til engelen: «Korleis skal dette gå til, når eg ikkje har vore saman med nokon mann?» Engelen svara: «Den heilage ande skal koma over deg, og krafta frå Den høgste skal skyggja over deg. Difor skal òg barnet som blir født, vera heilagt og kallast Guds Son. Og høyr: Elisabet, slektningen din, ventar ein son, ho òg, på sine gamle dagar. Ho som dei sa ikkje kunne få born, er alt i sjette månaden. For ingenting er umogleg for Gud.» Då sa Maria: «Sjå, eg er ein tenar for Herren. Lat det gå meg som du har sagt.»
Så forlét engelen henne.

KONGSHAUGFESTIVALEN

«Me kjem gratis viss alle andre artistar også kjem gratis». Slik byrja eventyret ala Kongshaugfestivalen 2011.

Pitsj var trekkplasteret til festivalen og det var dei som kom med denne filantropiske ideen. 3.klassen klarte å realisera vilkåra til Pitsj, og festivalen var i null før sceneteppet opna. Alle pengane som kom inn mellom 18-20 nov. på Kongshaug gjekk uavkorta til bistandsprosjektet til 3. klassen. Dette skapte på mange måtar ein svært positiv atmosfære rundt heile festivalen. Det kom festivalglade ungdommar frå heile landet for å ta del i denne musikkfylte helga.

Festivalprogrammet var variert og kunne tilfredsstilla mang ein musikksmak. Tv-Experience opna det heile med ein energifull opptreden med både nye og gamle låtar. Bay of Plenty fortsette i ein meir rocka stil. Dei var røffe og irriterande sjarmerande på same tid. Jens Andreas Kleiven hadde med seg ein knippe eks-Konghaugmusikarar. Dei sette standarden for intimsenen og spelte rett inn i hjarta våre. Fredagskvelden avslutta i ekte St. Morritz-style. Gitaristen deira kunne diverre ikkje koma, med Rikard Sjøanes Pedersen (Vg3) gjorde ein deilig step-in. Me gler oss alle til plateslepp på nyåret. Laurdagen fekk ein klassisk start med Matinee-konsert i Villaen. Marius Vedvik med kompani inviterte til tangobrunsj. Det skapte ein fin kontrast i festivalprogrammet. Fyrst ut på storscenen var Supermale. Med sin bartete humor fekk dei det til å kitle i danseforten. Ragnhild Sofie Kopperstad leikte seg gjennom konserten sin med såpebobler og flasjolett-fills, Grethe Inger-kringla fekk blodsukkeret til å bobla, Gluey fekk nye musikkgeek-fans og Pitsj gav oss ei musikkoppleving me seint vil gløyma. Etter den konserten blei songarane i publikumsskaren anten svært inspirert, eller så miste dei heilt motet...

Synkoke fekk æra av å avslutta festivalen. Og det gjorde dei på skikkeleg synkokevis. Dei var høgt og lavt, mjuke og harde for ikkje å snakka om sære. Korleis det blir så merkeleg kult, er og blir eit mysterium.

Me er stolte av 3. klassen som rakrygga og med eit smil om munnen kan fortelja at dei har fått inn kr 85 000 til bistandsprosjektet i Etiopia.

Tekst: Ingrid Kinne Solsvik
Bilde: Christoffer Lehre
På bildet: Erik Nerheim

På tur til Jæ

Personalet er på tur. Kall det gjerne kurs. Vi er på vei til en plass dere bedehusene ligger tett og kålerabien står ennå tettere. Himmelen er svær på Jæren og på Tryggheim har de husrom til alle lærere og ansatte på de videregående skolene til Norsk Luthersk Misjonssamband. Det er ca 450 av oss, og 350 møtte opp på Tryggheim for å kurse oss litt, bli litt bedre kjent. Lære litt av hverandre.

Det er tradisjon for at vi har regionale personalsamlinger annethvert år. Kongshaug pleier å være sammen med Lundeneset, Sygna og Vestborg, men i år var for første gang alle skolene sammen.

Det var flere fagsamlinger og seminar i løpet av disse dagene, men hovedforedraget ble holdt av David I. Smith. Han er fra England, men jobber på Calvin College i USA. Her underviser han i tysk, men han er også engasjert i noe som heter Kuyers Institute, som jobber med kristen under-

visning og læring. Han har skrevet mange bøker som kristen tro og undervisning. Nå var han på Tryggheim og skulle lære oss noe om hvordan kristne lærere kan undervise:

Hva skal vi gjøre med de store spørsmålene som ligger under alle de kompetansemålene som det er bestemt at elevene skal lære? Elevene er ikke bare opptatt av akademiske kunnskap – de er også opptatt av spirituelle og moralske spørsmål. Skal vi la disse spørsmålene flyte opp og adressere dem –

Tekst: SMoi

ren

eller er dette noe elevene får finne ut av på egen hånd? Elevene lurer på hvem de er, hvor vi skal og hva som er meningen med tilværelsen. Hvordan skal de forstå seg selv i møte med alle fagene de leser på i videregående skole. Dette gjelder ikke bare fag som kristendom og religion, men det berører de fleste fag. Når de leser tekster i norsk og engelsk, tysk og spansk, så representerer disse tekstene et bestemt syn på verden. Ved å være bevisst når vi velger tekster, så kan vi si noe om konkrete kristne verdier.

Det samme gjelder for historie, samfunnsfag og geografi. Disse fagene har ofte et ganske sekulært syn på samfunn og menneskenes historie. Er det dette verdenssynet elevene skal sitte igjen med etter at de er ferdige med tre år på en kristen videregående skole?

Vi skal ikke skrive om historien – vi skal ikke gjøre om kateteret til en prekestol, men vi kan bli mer bevisst på hvilke verdisyn som ligger under det vi underviser. Vi kan bli mer bevisst på de store spørsmålene som ligger rett under overflaten hos mange elever. Mange elever leter etter sannheten, men alt de får tilbake fra sin kristne lærer er en karakter på en prøve.

Et lite dytt i en time kan forandre en elevs verdisyn for noen minutter. Mange små dytt gjennom tre år kan forandre hele livsanskuelsen. Alt dette og mer til sa David til oss. Det var mange som nikket og var enige.

: hva gjør du nå

Mange av elevene på Kongshaug drømmer om å gjøre hobbyen sin om til et levebrød. Å gå på jobb med gitaren eller trommestikkene under armen. Det er enkelt å ville det, men vanskeligere å gjøre det. Thomas er godt i gang med drømmen. Og vi ringer han opp på et øvingsrom i Oslo. Vi lurar på en del ting:

Du husker kanskje Thomas fra Kongshaug? Han er fra den livlige bygden Kvinesdal, og tok med seg sin karakteristiske dialekt, sine velbalanserte håndledd og sine sterke meninger om alt fra abstrakt kunst til tolkningsprinsipp for første mosebok, til oss på Kongshaug. Etter tre år på musikklinjen og adskillige slag på skarptrommen forlot han Lepsøy, og reiste et år rundt med musikkmisjonen til Gunnar Melbø og kompani. Konserter i bygd og by. Dette mener Thomas var glimrende år – både musikalt, sosialt og åndelig. Etter dette var det bare å kaste seg ut i det. Prøve å få maten på bordet fra måned til måned.

-Hemmeligheten med å lykkes i denne bransjen er å kjenne folk, sier Thomas. Jobbene kommer med kjennskap og vennskap. Jeg var heldig siden jeg kjente en god del etablerte musikere i Oslo, allerede før jeg flyttet dit. For eksempel har jeg spilt en del med duoen Garness – de ble jeg kjent med, og begynte å jobbe med da jeg gikk på Kongshaug. Nå i helga var vi i Tyskland og spilte, og fram til Jul er det fullt program

med julekonserter med dem. Andre artister jeg spiller regelmessig med, er blant andre Jens Andreas Kleiven og Marit Larsen. Ellers er det løse jobber som kommer sånn litt etter hvert.

Det at det meste skjer i rykk og napp er litt av utfordringen. Regningene kommer helt regelmessig i postkassen, mens spillejobbene kan hope seg opp i noen perioder, mens det for eksempel i januar kan være lite. Det har vært en bratt læringskurve å lære seg å sette av penger til skatt og regninger. Det faget hadde vi dessverre ikke på Kongshaug, sier Thomas.

-Men det var mye annet som var nyttig på Kongshaug, mener han. Det var et allsidig musikkmiljø og det var et veldig godt forhold mellom oss unge musikerspirer og lærerne. Jeg fikk for eksempel være med på turne med en av lærerne våre Terje Kleppe. På den måten fikk jeg erfaring og ble kjent med folk i musikkmiljøet.

Ett spørsmål til slutt Thomas: Er det vanskelig å være kristen i et sekulært musikkmiljø?

- Det som kan være vanskelig er å få til et stabilt menighetsliv, siden jeg er en del på farten i helgene, men jeg er nå med i et av lovsangsteamene i Misjonssalen. Men ellers er det fint. Det er vel omtrent som andre sekulære arbeidsplasser, så mine utfordringer er vel ikke så veldig forskjellige fra de som andre kristne møter på arbeidsplasser med mange ikke-kristne. Jeg opplever det som ganske meningsfylt, og synes det er god aksept for å være kristen. Folk respekterer det, er mitt inntrykk. Det er også ganske mange kristne freelance-musikere, så vi er en god gjeng.

Mange drømmer om å gjøre hobbyen sin om til et levebrød. Thomas gjør det.

THOMAS GALLATIN

KONGSHAUG
2006-2009

Tekst: SMoi

thomas?

Hvert år velger tredje klasse ved Kongshaug Musikkgymnas seg et prosjekt de vil jobbe seg i hjel for. Dette året har de valgt to, da de slår et slag for mødre- og barnedødelighet i tillegg til å sørge for rent vann til massene. Det ene prosjektet er lokalisert i Arba Minch og Yirga Alem i Sørvest-Etiopia, hvor sykehusene ble overtatt av myndighetene i 1999. De siste årene har om lag 8000 pasienter vært innlagt på hvert av dem, og NLM er en av organisasjonene som har vært med på å styrke ledelse, økonomistyring og helsetilbud etter overtagelsen. Nå fortsetter NLM samarbeidet med Arba Minch Hospital, hvor de skal bekjempe den høye mødre- og barnedødeligheten i Sørvest-Etiopia i samarbeid med lokale sykehus og klinikker. Prosjektet er i tillegg Norad-støttet, noe som vil si at for hver krone tredje klasse samler inn, gir Norad 9 kroner til det samme prosjektet. Det andre prosjektet klassen har valgt å samle inn penger til, er de seks samarbeidssynodene til NLM i Sør-Etiopia, og deres langvarige engasjement i helsearbeid. Innsatsområdene for denne perioden er familieplanlegging, forebyggende arbeid mot HIV/AIDS og hygiene og sanitærforhold i henhold til vann – noe det jobbes med blant annet ved å bore brønner. I forbindelse med arbeidet med HIV/AIDS legges det også til rette for inntektsbringende arbeid for de rammede. Målet er å samle inn til sammen to hundre tusen i løpet av skoleåret. Dette gjør tredje klasse blant annet ved å selge kiosk- og tineskapsvarer, ta konsertoppdrag, arrangere festival og misjonsløp, selge "Kreative Tjenester", misjonsbading, flaskeinnsamling,

konserterkollekt og salg av hjemmelagde toalettvesker. Til nå har de samlet inn 43 000.

I bresjen for misjonskomiteen står Malin Tolås og Edith Marie Nævdal.

Malin er akkurat kommet tilbake fra besøk i Etiopia. Her fikk hun, sammen med to elever fra Drottningborg og to elever fra Kvitsund, se arbeidet de var med og samlet inn penger til ved selvsyn. Stedet var Arba Minch og diverse små landsbyer som lå rundt der, og som hadde etablert helsestasjoner.

Malin sier at hun hadde prøvd å forberede seg på kultursjokket, men det ble heftig og se hvilke rammebetingelser folk lever under i dette området. Området var svært fattig, og standarden på helsetilbudet var noe totalt annerledes enn hva vi er vant med her hjemmefra. Pengene i prosjektet skal gå til å ruste opp disse lokale helsestasjonene, og det trengs, sier Malin.

Tekst: Charlotte Jensen

MISJON OG SÅNN

: nye fjes

Gunnar Melbø
den bortkomne sønnen

Etter ti år som lærer ved Kongshaug Musikkgymnas var det på tide med en liten pause for Gunnar. Nå, etter to års permisjon; et på reis med bandet "Pareli" og et som lærer på Viken/deltidsbonde/snekker/lydmann, er Gunnar tilbake på haugen. Han kom tilbake med tursekken full av turnéhistorier og viktige erfaringer som vi alle får smakebiter av i lunsjpausene. På spørsmål om hvorvidt han skal bli her for alltid svarer han bare "kanskje". Vi venter i spenning!

Oda Sæbø Lunde
et nytt perspektiv

Oda er en historisk elev i den forstand at hun er den første rullestolbrukeren til å bli tatt opp ved Kongshaug. Oda lider av Cerebral Parese, en lidelse som rammer veldig forskjellig fra person til person. I Odas tilfelle rammer den ganske hardt. Oda er fra Os, og bor hjemme. Hun har eget undervisningsopplegg, og miljøarbeiderne fungerer også som hennes personlige assistenter. Oda trives veldig godt ved skolen.

M i l j ø t e a m e t

Det nye miljøteamet er oss; Charlotte Jenssen og Ingrid Kinne Solsvik, i tillegg til Anker – den faste ledersauen. Da Oddvar (eller Oddy, som vi liker å kalle ham) sendte ”message” til Ingrid på facebook for å spørre om vi ville være miljøarbeidere, ”pocket” vi ham, tenkte litt på saken, og svarte ja. Det har vi ikke angret et sekund på, og vi trives veldig godt både i miljøarbeidertjenesten og som assistenter for Oda.

Eksempel på god og sunn miljøaktivitet

B - post Abonnement

Returadresse:

Kongshaug musikkgymnas

5216 LEPSØY

To ønsker til Jul

Bugge Wesseltofts mesterverk er neppe en nyhet, men fortjener absolutt en anbefaling likevel. Wesseltofts soloinnspilling fra 1997 inneholder tolv kjente julesanger. Julesanger som i årenes løp har blitt kommersialisert og ødelagt ved hjelp av vind i håret og autotune, men som ved hjelp av et piano og en sensasjonell musiker blir restaurert og gitt tilbake den andektigheten de en gang hadde. Dette gjør Wesseltoft ved hjelp av hypnotiske akkorder, stille improvisasjon og minimalistiske, svevende toner. Musikken maler et bilde på netthinnen av et karrig, snødekt, skandinavisk landskap, samtidig som det varmer deg opp og gir den gode gamle julestemningen. Platen er verdt all din oppmerksomhet – du bør helst sitte i sofaen din foran et godt anlegg med den som eneste underholdning – men den passer også ekstremt godt som bakgrunnsmusikk til julefrokosten eller kanskje til og med på selveste julekvelden. Bugge Wesseltoft har reddet disse julesangene gjennom sin bortimot perfekte tolkning og det bør alle få oppleve. **Charlotte**

Vi vet jo at Dylan synger sant om livet, men synger han også sant om Julen? Selvfølgelig gjør han det. Dylan gav i 2009, til manges forundring, ut et ekte, varmt, uironisk julealbum. Han plukker fram både tradisjonelle og kristne julesanger og gir dem nerve og nytt liv. For noen kan det kanskje fortone seg morsomt at Dylan skal synge om englesang. Ikke for meg. Slik kan også engler høres ut.

Sony (2009)

Sveinung